

عنوان مقاله:

مدلسازی میرایی کلاسیک در تحلیل های الاستیک

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مهندسی عمران و توسعه پایدار ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

رضا صابری - استادیار پژوهشگاه علوم و فنون هسته ای

خلاصه مقاله:

استهلاک انرژی در پاسخ به بارهای دینامیکی یکی از خصوصیات ذاتی سیستم های سازه ی ست که معمولاً ناشی از اصطکاک داخلی مصالح سیستم، جذب انرژی در اتصالات و اجزای غیرسازه ای آن می باشد، این استهلاک انرژی با میرایی بیان می شود. دو روش کلی برای مدلسازی میرایی در سیستم های سازه ای وجود دارد که با عناوین میرایی متناسب و میرایی نامتناسب شناخته می شوند، در میرایی متناسب میرایی متناسب با جرم و سختی در نظر گرفته می شود. استفاده از میرایی متناسب در تحلیل سازه های الاستیک بسیار متداول است و در این تحلیل ها با توجه به عدم تغییر سختی سازه، همواره ثابت بوده و به راحتی قابل در نظر گرفتن، می باشد. در این مقاله روش مدلسازی ماتریس میرایی در تحلیل های الاستیک مورد بحث قرار گرفته و نشان داده می شود که در برخی حالات میرایی تا چند درصد می تواند افزایش یابد که امری غیرطبیعی و ناخواسته می باشد و باید از آن اجتناب کرد.

کلمات کلیدی:

مدلسازی میرایی، میرایی رابلی، تحلیل الاستیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/348124>

